

A polgármester nem tartja szükségesnek a közgyűlés felfrissítését és várni akar — az új városi törvény megalkotásáig.

(A Délmagyarország munkatársától.) Beszámolt a Délmagyarország arról a nagyjelentőségű indítványról, amelyet Wimmer Fülöp jegyzett be a szeptemberi közgyűlés tárgysorozatra és amelyben más városok példáira hivatkozva a tizenhat év óta egyáltalán közgyűlés felfrissítését kívánja. Indítványában hivatkozik arra, hogy a város törvényhatósági bizottságának nagyon sok tagsági helye megüresedett elköltözés, vagy elhalálozás következtében, ezen kívül a virilisták névsorában is jelentős változások történtek, mert hiszen a háború kitörése óta nagyon sok régi vagyon megsemmisült és nagyon sok új vagyon keletkezett, teljesen indokolt tehát az a kívánság, hogy — ha már ennyire késik a közigazgatás reformja — legalább a régi, elavult rendszer alapján egészítés és korrigálás ki a törvényhatósági bizottság tagnévsorát.

Wimmer indítványa nagy feltűnést keltett a városházán, ahol eddig még nem igen gondoltak, vagy talán senki sem gondolt erre a lehetőségre. Az indítvánnyal kapcsolatban kérdést intéztünk dr. Somogyi Szilveszter polgármesterhez, aki érdeklődésünkre a következőket mondotta:

— Ha emlékeztetem nem csal, megjelent régebben egy kormányrendelet, amely megilt ezen a téren minden változtatást, akár új választás, akár behívás útján történne az. A rendelet azért volt indokolt, mert a forradalom óta mindig esedékes volt az új közigazgatási törvény megalkotása, a kormány a közigazgatás reformját eddig még minden esztendőben felvette a törvényhozás munkaprogramjába. Így eltelt az évek, most pedig már véleményem szerint teljesen felesleges lenne a közgyűlés részleges felfrissítése, mert hiszen a választást csakis a régi, az 1912-ben készült névjegyzék alapján ejthetnénk meg, ezt pedig nem tarthatja ma már senki sem célszerűnek: ezenkívül most

már egészen komoly kilátásunk lehet arra, hogy jövőre mégis csak elkészül az új közigazgatási törvény, amelynek megalkotására közvetlenül a főrendiházi javaslat letárgyalása után sor kerül. Így jövőre feltétlenül összetülhet már az új törvényhatósági bizottság, amely megtarthatja az új tisztújítást is, hiszen a város tisztikara is éppen olyan régi már, mint a közgyűlés. A részleges városatyaválasztást csakis a kormány előzetes engedélye alapján tarthatta meg néhány város, amelyre Wimmer hivatkozik indítványában. Nekünk is kérnünk kellene ezt az engedélyt, amelynek elnyerése annyira hosszadalmas lenne, hogy célszerűbb bevárni azt az időt, amikor az általános tilkos választójog alapján megválaszthatja a város polgársága az új törvényhatósági bizottságot.

— Ha jól emlékszem, nyolc esztendővel ezelőtt, 1918-ban, közvetlenül a forradalom előtt volt a legutolsó időszak városatyaválasztás, illetve akkor helyesbítették utólag a virilista városatyák listáját, azóta nagyon fordult a világ, nagyon megváltoztak a viszonyok. A régi választói névjegyzék és az elavult választójog alapján ma már nem lenne érdemes választani, hiszen az akkori választók száma nagyon megcsappant, ezenkívül új városrészek is keletkeztek, új lakótelepek, amelyek joggal kívánnak megfelelő képviselőket a törvényhatósági bizottságban.

A polgármester álláspontja bizonyára senkit sem fog meglepni. Meglepő azonban, amikor megfigyeljük Somogyi példáján arról, hogy mindent, ahol kiegészítetik a közgyűléseket, a régi választójog alapján is azok az elemek kerülnek be, amelyek közgyűléseinken eddig nem juthattak szóhoz és amelyeket a legközelebbi általános választás bizonyára döntő többséghez jutnak. Az időszakai választással tehát a város bizonyos fokig pótolhatná a kormány késedelmességét.

Barótit is behívták, de csakhamar ismét kinyílt a tanácssterem ajtaja és a bizottság a beldézeltekkel együtt kivonult a teremből. Kiderült, hogy a tárgyalást az idő előrehaladoott voltára való tekintettel megszakították, sem Lugosit, sem Barótit nem hallgatták meg meg, hanem felkérték őket arra, hogy szerdán délelőtti ismét jelenjenek meg a bizottság előtt, amely az útnepre való tekintet nélkül délelőtti is, délután is folytatja munkáját.

A tárgyalás felfüggesztése után dr. Tóth Béla főjegyző, a bizottság elnöke a következőket mondotta érdeklődésünkre:

— A bizottság holnap délelőtti meghallgatja még azokat, akiknek meghallgatására a helyzet tisztázása érdekében szükség van, nevezetesen a színház hitelezőit is, délután pedig átutazunk Hódmezővásárhelyre, mert felmerült néhány olyan kérdés, amelynek tisztázását csak a helyszíni szemlék és tárgyalások után remélhetjük. Ha munkánkat szerdán nem is fejezhetjük be teljesen, annyira mégis haladhatunk vele, hogy a tanács a csütörtöki ülésen elvi határozatot már hozhat valamilyen irányban.

Elmondotta még a főjegyző, hogy dr. Tóth Imre, mint a színház vagyonfelügyelője vett részt a tárgyalásokon és meghallgatása alkalmával részletesen tájékoztatta a bizottságot Andor anyagi helyzetéről.

Itt említettük meg, hogy a szegedi színház igazgatói állására új pályázó jelentkezett: Sikmó Vilmos operettrendező személyében, aki beadványt intézett a tanácshoz és felajánlotta művezető-igazgatói szolgálatait arra az esetre, ha a város a színházat házikézelésbe venné át.

A szeptemberi közgyűlés állapítja meg Bokor Pál nyugdíját és dönt Gaál Endre nyugdíjazása ügyében.

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a belügyminiszter feloldotta Szeged város közgyűlésének azt a határozatát, amellyel kimondta, hogy Bokor Pál polgármester-helyettes, akinek az új státuszrendelet értelmében nyugdíjba kellett volna vonulnia, visszatartja az aktív szolgálatban, dr. Gaál Endre kulturális tanácsnokot pedig nyugalmába helyezi. A minisztertanács, amely végső fokon dönt a teljes szolgálati idővel rendelkező tisztviselők nyugdíjazása kérdésében, nem teljesítette a közgyűlés kívánságát és nem járult hozzá Bokor Pál visszatartásához, akinek nyugdíjazása így bafejezett dolog. A szeptemberi közgyűlés állapítja majd meg a nyugalmába vonuló polgármester-helyettes nyugdíjállományait és Bokor Pál azután átadja hivatalát.

Dr. Gaál nyugdíjazásának kérdése már bonyolultabb. Az erre vonatkozó közgyűlési határozatot azon az alapon oldotta fel a miniszter, hogy a szavazásban résztvettek a városi tisztviselők is, akik az ilyen nyugdíjazási kérdésekben érdekteleneknek nem tekinthetők, mert hiszen minden nyugdíjazás új előmeneteli lehetőségeket teremt számukra. A szeptemberi közgyűlésnek így ismét foglalkoznia kell azzal a kérdéssel, hogy előterjesztést tesz-e a minisztertanácsnak Gaál Endre visszatartása érdekében, vagy nem. Az még vitás, hogy az elnök megvonja-e a szavazás jogát a tisztviselő-városatyáktól, vagy pedig rájuk bizza annak az elbírálását, hogy tartézkodjanak-e önként a szavazásról.

A megüresedő polgármester-helyettesi állás betöltése nem kerül a szeptemberi közgyűlés tárgysorozatra. Valószínűleg az októberi közgyűlés választja meg az új polgármester-helyetteset.

Pödör társai a bíróság előtt.

Olmütz, szeptember 7. Leirer Amália gyilkosának, Pödör Gyulának bűntársai Hudacsek Károly, Domál Lipót és Baier Géza ma kerültek az olmützi járásbíróság elé kémszállással vádoltan. Domál Lipót, aki Pödört rejtegette, ezenkívül még bűnpártolással és közokirathamisítással vádolják. A tárgyalás elején az ügyész zárt tárgyalást indítványozott, amit a bíróság el is rendelt.

Lyon bizalmatlanságot szavazott Herriot ellen.

Lyon, szeptember 7. A városi képviselőtestület tegnap esti ülésén Herriot jelenlétében felvetették Herriot belépésének kérdését a Poincaré-kabinetbe. A szocialista községi képviselők bizalmatlansági indítványt nyújtottak be Herriot ellen, amelyet harminc szavazattal a radikálisok hátsorban szavazata ellenében elfogadtak. Herriot ezután éles szavakkal ítélte el azt a

a módszert, ahogyan ellene eljárak és a választók egyeteméhez felelősséget, akik egyedül jogosultak magatartása felől bírálatot mondani. Herriot fejtételei alapján a szocialista községi képviselők újabb tanácskozára ültek össze, amelyben az éjszaka követendő magatartásukat beszélték meg.

Andor Zsigmond lemond a színházról, ha a város hétszázmillióért megvásárolja felszerelését és kiadja a jövő évi szubvenciót

A színházi bizottság megkezdte tárgyalásait. — A tanács csütörtökön már elvi döntést hozhat.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi városháza folyosóján ismét nagy volt a színházi izgalom. Az a bizottság, amelyet dr. Tóth Béla főjegyző elnökségével küldött ki a tanács és amelynek tagja Sculldý Sándor főszámvívó és dr. Simkó Elemér lb. tiszt főügyész, délelőtti tizenegy órakor kezdte meg a tárgyalásokat a tanácssterem szigorúan bezárt ajtaja mögött. A keddi tárgyalásra a bizottság elnöke Andor Zsigmondot, dr. Tóth Imre ügyvédet, a színház vagyonfelügyelőjét, dr. Lugosi Dömét, a színházigazgató volt jogtanácsosát és Baróti Józsefet idézte maga elé.

A bizottság tizenegy óra után több, mint egy fél óráig tanácskozott és csak azután kezdte meg a beldézeltek meghallgatását. Elsőnek Andor Zsigmondot szólították a tanácssterembe. Közben megérkezett dr. Tóth is, aki előtti színién felárult a tanácssterem szigorúan bezárt ajtaja, majd utána éppen olyan szigorúan bezáródott. Dr. Lugosi és Baróti a folyosón várakoztak.

Andor Zsigmond meghallgatása közel másfél óráig tartott. A bizottság tagjai részletesen ki-kérdezték, hogy mik a tervei és mivel tudná garantálni a jövő szexon zavarialanágát úgy

az anyagi, mint a művészi zökkenőktől. Andor előadta a bizottság előtt, hogy a legszervebben megválna a szegedi színházról, ha anyagi érdekeit biztosították látná. Két ajánlatot tesz a városnak. Az első ajánlatának lényege az, hogy a város még csak egy évig engedje át neki a színházat, engedje el a várossal szemben fennálló tartozását és fizesse ki a Színészegyesület követelését. Ebben az esetben lemond egy év múlva a szegedi színházról. A másik ajánlata szerint azonnal lemondana a színházról, ha a város megvásárolná színházi felszerelését hétszázmillió koronáért, kifizetné a Színészegyesületet és kiadná az erre az évre megszavazott városi szubvenciót is. Ebben az esetben azonban ragaszkodik ahhoz, hogy a pénzt a kezébe adja a város.

A színházigazgató ajánlatait és egyéb felvilágosításait jegyzőkönyvbe vették. A bizottság kívánságára jegyzőkönyvbe diktálta azt is, hogy feloldja az ügyvédi titoktartás kötelezettsége alól jogtanácsosát, dr. Lugosi Dömét is.

Egy óra már elmúlt, amikor véget ért Andor meghallgatása és Simkó Elemér dr. Lugosit szólította a terembe. Néhány másodperc múlva